

jeg kun har faaet 60,000 Rb., kan jeg ikke forlade denne Linie; jeg kan ikke lade Deres Linie nivellere, — det er ogsaa afgjort i Folkethinget med overveiende Majoritet ved dets Bortum om det ogsaa foreslaaede Beløb af 50,000 Rb., at det ikke vilde have denne Linie; thi det Forslag, som gik ud paa, at den Linie skulde nivelleres, at der skulde anvendes 35,000 Rb. dertil, og at Staten skulde have de øvrige Penge (15,000) til at kontrollere, blev forfattet af Folkethinget. Jeg gjentager det, da Regjeringen tilbød Peto at nivellere den Linie, den havde bestemt sig for, sagde hans Besuldmægtigede: den Linie vilde vi ikke nivellere, og saa bleve Forhandlingerne afbrudte om Nivelleringen, paa ingen Maade om Contracten. Jeg tør endnu bestandigt vente, at, naar der, efterat Undersøgelsen er foretagen, viser sig Udfigt til Banens Bygning paa antagelige Vilkaar, vilde Forhandlingerne om Contracten med Sir Morton komme frem igen. Saaer jeg nu 85,000 Rb., hvad bliver Forskjellen saa? Forskjellen bliver da den, at medens jeg nu med 60,000 Rb. kun kan foretage eet Nivellément m. v., kun kan, naar Linierne blive udfulne, lade undersøge denne ene, saa kan jeg i den samme Retning med 85,000 Rb. paa de tvivlsomme Strækninger lade foretage to Nivellémenter, og muligens et ved Petos Ingenieur og et ved kongelige Ingenieurer. Det kan være et Gode, men jeg lægger kun liden Vægt derpaa; thi jeg holder mig til, hvad den ærede Landsþingsmand sagde, at jeg skal lade selvstændige, dygtige Folk foretage Undersøgelse og saa komme til Rigsdagen med Resultaterne af denne Undersøgelse og erklære, om man bør gaae ind paa de Tilbud, der da maatte gøres, til Udførelsen af en Bane i denne Linie, eller om man skal gaae ind paa det Tilbud, der maatte foreligge for Petos Linie. Det er hele Forskjellen. Vil Thinget nu ved et Bortum gaae ind paa, at der ikke skal være een bestemt Linie, som Regjeringen skal vælge, men lade det være ganske frit at vælge mellem to Linier, saa vil der blive en saadan Forvirring i Sagen, at Uklarheden vil blive endnu større, end den tidligere var; thi jeg skal gjerne indrømme, at der har hvilet Uklarhed over Sagen, forbi jeg gik ud fra den Anskuelse, — hvori forøvrigt

ikke Saa være enige —, at der skulde nivelleres to Linier, og at man saa skulde bestemme sig for, hvilken der var at foretrække. Men dette blev, som sagt, aldeles forfattet, og vil man bringe denne Gjenstand endnu engang under Forhandling, saa indseer jeg ikke, at Sessjonen betimelig kan bringes til Ende. Ved Slutningen af Forhandlingerne stod det klart, navnlig efterat Folkethingetsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) havde udtalt sig, at der bliver givet 60,000 Rb. til een Linies Undersøgelse, og at Regjeringen under sit Ansvar havde at vælge den Linie, som skulde undersøges. Dette Ansvar viser jeg ikke fra mig. Jeg mener, at den Linie, der er valgt til Undersøgelsen, er saa vel begrundet, enten man seer hen til de Grunde, der ere anførte derfor, eller man seer hen til de Mænds Indsigt, der have erklæret sig derfor, at jeg vel kan tage Ansvaret paa mig for at lade denne Linie undersøge. Naturligvis maa man først recognoscere Terraiet for at udsikke Linien, derefter beregne Jordmaasferne m. v. og derpaa støtte Overslagene. Dette en saavidt paa det Nene, at jeg for mit Vedkommende ingen Uklarhed finder, og jeg viser ikke det nævnte Ansvar tilbage. Men jeg kan ikke paatage mig Ansvaret for, at Sir Petos Besuldmægtigede, da jeg tilbød ham at overtage Undersøgelsen, og navnlig Nivellémentet, erklærede „nei“, og, naar man siger, at Forhandlingerne ere aldeles afbrudte, og at derved er skeet stor Skade, saa stemmer det ikke med, hvad den ærede Landsþingsmand selv sagde, naar han deels betegnede det som noget Godt, at Regjeringen lod foretage en selvstændig Undersøgelse, og deels betegnede Banens Beføstlighed som Noget, der burde nøle undersøges, inden man gik ind paa noget Forslag, — hvad Ingen skal glemme i denne Sag —, at, naar en Mand kan tjene saa meget paa en Banes Bygning, at han med en mindre Deel af Fortjenesten kan dække Tabet ved at overtage Driften i de første Aar, saa bygger han en lidet rentabel Bane og lader Staten for sin Deel beholde den, naar den er opslidt.

Schmann: Jeg skal ganske sikkert afholde mig fra Alt, hvad der kunde være af polemisk